

تحلیل تحولات کالبدی خانه‌های گرگان در دوران قاجار*

دکتر بهنام قلیچ خانی**، دکتر ایرج اعتصام***، دکتر سید مصطفی مختارباد امرئی****

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۰۷/۲۴

تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۱/۱۱/۲۸

مکیده

معماری قاجار بخشی مهم از تاریخ معماری ایران است و این اهمیت بهواسطه‌ی شکل‌گیری جریان برجسته‌ی تحول و تغییر در فضای اجتماعی و همچنین در مفهوم کالبد و فضا است. خانه‌های این دوران را نیز می‌توان به لحاظ کمی و کیفی مهتمرين دسته از خانه‌های تاریخی ایران به حساب آورد. این پژوهش به تحلیل تحولات کالبدی خانه‌های گرگان در عهد قاجار پرداخته است و در پی آن است که چیستی این تحولات را در فن ساختمان و کیفیت معماری پیگیری نموده و تأثیرپذیری احتمالی تحولات معماری این خانه‌ها را از تحولات بیرونی نمایان ساخته است. روش تحقیق تقسیم‌آرایی تاریخی بوده و به شواهد و مستنداتی از بناها و خارج از آنها استناد شده است. یافته‌های این تحولات نشان می‌دهد که تحولات معماری این خانه‌ها عمدتاً در گرایش به بروونگرایی و افزایش ارتباط با محیط رخ داده است و این تحولات با سبک زندگی، فضای اجتماعی و همچنین سلائق روزگار پیوستگی داشته است.

واژه‌های کلیدی

دوران قاجار، خانه، تحولات کالبدی، گرگان

* این مقاله برگرفته از رساله‌ی دکتری نگارنده با عنوان «رویکردی تحلیلی به سیر تحول خانه‌ی ایرانی در عهد قاجار» به راهنمایی دکتر ایرج اعتصام و مشاوره‌ی دکتر سید مصطفی مختارباد امرئی است که در تاریخ ۱۳۹۱/۱۱/۱۷ در دانشکده‌ی هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران از آن دفاع شده است.

** دانش آموخته‌ی دکتری معماری، دانشکده‌ی هنر و معماری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. (مسئول مکاتبات) Email: behnamq@yahoo.com

*** استاد پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

Email: irajetessam@yahoo.com
Email: mokhtabm@modares.ac.ir

**** دانشیار دانشکده‌ی هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس

مقدمه

معماری پیگیری نماید و تاثیرپذیری احتمالی تحولات معماری این خانه‌ها را از تحولات بیرونی نمایان ساخته است.

روش تحقیق

به لحاظ روش شناسی، از زاویه‌ی راهبردهای تحقیقی که لیندا گروت^۲ و دیوید وانگ دسته‌بندی و معرفی کرده‌اند، این تحقیق «تفسیری تاریخی» است. در این تحقیق جستجوی پدیده‌ای اجتماعی کالبدی در زمینه‌ای پیچیده با جهت‌گیری تبیینی روایتی و کُل نگر تعریف می‌شود (گروت و وانگ، ۱۳۸۶، ۱۳۶). بدنه‌ی اصلی این پژوهش با استناد به منابع و متون چهارگانه‌ی ذیل به همراه مطالعات میدانی شکل گرفته است. این منابع و مستندات عبارتند از: منابع مکتوب، اظهارات ساکنین قدیمی و معماران شهر، تصاویر و عکس‌های قدیمی و اطلاعات به دست آمده از خود بنها.

پیشینه‌ی تحقیق

با نگاهی به مجموعه‌ی اسناد و پژوهش‌های مکتوب در این حوزه به نظر می‌رسد که موضوع خانه و تحولات آن در دوره‌ی قاجار چندان مورد توجه پژوهشگران و معماران عصر حاضر قرار نگرفته و در منابع موجود نیز عمدتاً به بررسی کلی و اجمالی و بعض‌ا بدون حضور پژوهشگر در فضای خانه و تنها با استناد به نقشه‌ها و تصاویر موجود اکتفا شده است.^۳ اگر دامنه‌ی بررسی پیشینه‌ی تحقیق را محدود به خانه‌های قاجاری گرگان شود مشاهده می‌شود که متأسفانه، منابع مطالعاتی چندانی در باب این بنها موجود نیست.^۴ اما در دامنه‌ی وسیع‌تر می‌توان به صورت انگشت شمار به پژوهش‌هایی در باب خانه‌های قاجاری ایران برخورد نمود. در این میان «طرح بررسی معماری خانه‌های تاریخی و معاصر به منظور تدوین فرآیند و معیارهای طراحی خانه» که توسط دفتر معماری و طراحی شهری معاونت شهرسازی و معماری وزارت مسکن و شهرسازی و به پژوهش و تالیف آقای محمد رضا حائری مازندرانی صورت گرفته اشاره نمود. این پژوهش در سال ۱۳۸۸ شمسی تحت عنوان «خانه، فرهنگ، طبیعت» منتشر شده است. خانه‌های تاریخی موردن پژوهش در این طرح همگی مربوط به پیش از سال ۱۳۰۰ شمسی و بدین ترتیب قاجاری هستند و در این پژوهش، به شیوه‌ندگی و سازمان فضایی و نیز گونه‌شناسی این خانه‌ها در شهرهای کاشان، رشت، کرمان، همدان و شیراز پرداخته شده است.

گرگان در عهد قاجار

شهر استرآباد که از سال ۱۳۱۶ شمسی به گرگان تغییر نام یافت، در منطقه‌ای که سابقه‌ی چند هزار ساله‌ی سکونت دارد واقع شده است.

در بررسی سیر تحول معماری ایران از نخستین نمونه‌ها تا روزگار حاضر، معماری عهد قاجار بخشی مهم و بسیار حائز اهمیت به شمار می‌آید. این اهمیت از آنجا ناشی می‌شود که جریان تحول و تغییر در مفهوم و کالبد فضا که تا پیش از این دوران به صورت بطئی و آهسته در معماری ایران حضور داشته است، در این دوران یکصد و سی ساله^۵ به دلایل و علل مختلف سرعت بسیار یابد. وفور ساخت و ساز بنها و فضاهای شهری نو، تغییر ساختار شهرهای کهن، تحول در برخی ویژگی‌های ابینه‌ی سنتی، درآمیختن انواع الگوهای معماری اروپایی با الگوهای ایرانی، افزایش سرعت ساخت و ساز ابینه و در نتیجه پایین آمدن کیفیت اجرا در بنها و نیز تغییر و عموماً تنزل سلیقه‌ی کارفرمایان را به عنوان ویژگی‌های عمومی این دوران برشمرد. تغییر طعم و ذائقه‌ی فرهنگ ایرانیان در اثر آشنازی با دنیاگی جدید و در آمیختن فرهنگ اروپایی با داشته‌های ایرانی و اسلامی مردمان این سرزمین، از علل بسیار قوی در رخداد چنین تحولاتی است.

در این دوران اگرچه اهتمام عمده‌ی شاهان و تصمیم‌گیران حکومتی به تغییر سازمان فضایی شهرها، ساخت بناهای عمومی و غالباً حکومتی و نیز احداث بناهای جدید و فاقد سابقه^۶ در تاریخ معماری ایران بوده است، اما در زمینه‌ی معماری خانه‌ها نیز که عموماً توسط کارفرمایانی از مردم عادی جامعه به معماران سفارش داده شده، طیف وسیعی از فضاهای و تحولات فضایی و ساختاری وجود داشته است. در نگاهی به معماری خانه‌ها در این دوران، می‌توان حضور الگوهای سنتی و ریشه‌دار معماری ایران را در کنار الگوهای وارداتی از اروپا و عموماً تقليدی مشاهده کرد (قلیچ خانی، ۱۳۹۱، ۱۱۳).

به لحاظ کمی، تعداد خانه‌های تاریخی ارزشمند و باقیمانده در شهر گرگان بسیار کمتر از شهری مانند اصفهان است که در آن حدود ۸۰۰ نمونه خانه‌ی ارزشمند وجود دارد (قاسمی سیچانی و معماریان، ۱۳۸۹، ۱۸۸). در این مورد باید ذکر کرد که در ۱۷ فروردین سال ۱۳۲۳ هجری شمسی، شهر گرفتار زلزله شد و اغلب بناهای آن آسیب دید (ستوده، ۱۳۷۷، ۱۵). وقوع حادثی از این دست به همراه اقلیم پرباران و مرطوب منطقه و همچنین نوع تعامل مردم شهر با بناهای تاریخی را می‌توان به عنوان علل کم بودن تعداد خانه‌های تاریخی گرگان برشمرد، ولی همین دسته‌ی کوچک از خانه‌ها به لحاظ کیفی، نوعی قابل تأمل از معماری مسکونی را نمایش می‌دهند که پرداختن به آنها می‌تواند منجر به افزایش سطح شناخت از خانه‌های تاریخی ایران گردد. این پژوهش به بررسی تحولات کالبدی خانه‌های قاجاری در شهر گرگان می‌پردازد و در پی آن بوده که چیستی این تحولات را در فن ساختمان و کیفیات

اما مصالح چوبی برجسته تر می باشند. استحکام و ماندگاری بسیاری از عناصر چوبی که از گزند آب در امان مانده اند و عمر طولانی دارند، حاکی از شناخت معماران این خانه ها از چوب های مختلف جنگل های اطراف است.

معرفی نمونه‌های موادی

با توجه به اقلیم مرطوب و پرباران شهر گرگان و آسیب پذیری زیاد
بنها از این شرایط محیطی و همچنین برخی عوامل اجتماعی و
تحولات شهری در ادوار پیشین، متاسفانه تعداد چندانی از خانه‌های
قاجاری در این شهر باقی نمانده است. همچنین برخی از خانه‌های
قاجاری موجود در گرگان تا اندازه‌ای دچار تخریب یا افزودن الحاقات
شدید که در عمل، دست یافتن به ساختار فضایی آنها در زمان سلامت
بنها تقریباً ناممکن گشته است. در این میان شش خانه‌ی قاجاری که
به لحاظ سلامت بنا، امکان پژوهش پیرامون آنها میسر بود انتخاب
شده‌اند. همچنین با تقسیم دوران قاجار به سه دوره مطابق جدول ۱،
با توجه به اطلاعات به دست آمده از منابع و مستندات تحقیق، دوره‌ی
ساخت هر کدام از این بنها مشخص شد (جدول ۲).

جدول ۱. ادوار سلسله‌ی قاجار

نام دوره	هجری قمری	پادشاهان
اول	۱۲۶۴-۱۲۱۰	آقامحمدخان، فتحعلیشاه، محمدشاه
دوم	۱۳۱۳-۱۳۶۴	ناصرالدین شاه
سوم	۱۳۶۴-۱۳۱۳	مصطفی‌الدین شاه، محمدعلی شاه، احمدشاه

جدول ۲. نمونه‌های موردی

ردیف	نام بنا	محله	دوره
۱	امیرلطیفی	پا سرو	دوم
۲	باقری	علیندان-سرچشمہ	دوم
۳	نقوی	علیندان-سرچشمہ	دوم و سوم و پهلوی
۴	خراسانی	سرچشمہ	اول
۵	شفیعی	سرچشمہ	دوم
۶	کبیر	دوشباهی	سوم

تمولات گالبدي خانهها

در این پژوهش چیستی تحولات کالبدی رخ داده در خانه‌های قاجاری گرگان طی مدت یکصد و سی ساله‌ی حکمرانی سلسله‌ی قاجار در دو

پیشینه‌ی تمدن در این منطقه با توجه به کاوش‌های باستان‌شناسی و مبنای تاریخی به بیش از شش هزار سال می‌رسد و در واقع یکی از دیرینه‌ترین ولایات ایران و مرکز عمده‌ی تمدن و فرهنگ در شمال ایران بوده (قائمی، ۱۳۸۷) و استرآباد در ادوار مختلف تاریخی، حیات خود را به عنوان سکونتگاهی مهم در این منطقه حفظ نموده است. دوران حکومت قاجاریه، در تاریخ این شهر دورانی ویژه به حساب می‌آید و در واقع استرآباد را باید مهد خاندان قاجار دانست. عده‌ای از مورخین معتقدند که آقامحمدخان قاجار بنیان گذار این سلسله، در محله‌ی میدان استرآباد متولد شده است (عطوفی، ۱۳۷۴، ۲۴۷). نگاهی گذرا به استرآباد در دوران قاجار نشان می‌دهد که آبادانی و رونق این شهر در عین وابستگی به موقعیت طبیعی ارزشمند و نیز قرار گرفتن در مسیر راه تجاری مهم ابریشم، تا حد زیادی وابسته به تمایلات سیاسی در میان شاهان قاجار و سیاست خارجی آنان در ارتباط با روسیه بوده است (Qelichkhani, 2012, 17). به لحاظ کالبدی در زمان قاجاریه اهتمام فراوانی به ساخت بناهای حکومتی یا عمرانی بنای‌های موجود صورت گرفت، از جمله تعمیر کاخ‌های صفوی و اضافه کردن چند امارت در زمان آقامحمدخان که منجر به معروف شدن این مجموعه به نام کاخ آقامحمدخانی شد (عطوفی، ۱۳۷۲، ۲۵۱).

معرفی عمومی معماری خانه‌های قاجاری گرگان

خانه‌های قاجاری گرگان به لحاظ ویژگی‌های معماری برخوردار از نوعی درونگرایی و بروگرایی همزمان هستند. در این ترکیب که به واسطه‌ی «سبک زندگی» مردمان این شهر و نیز «اقلیم معتمد و مرتبط» منطقه‌شکل گرفته، برای پاسخگویی به این موضوعات، فضاهایی کارآمد تدارک دیده شده است. ارتباط زیاد فضاهای بسته با فضاهای سرپوشیده و باز از طریق بازشوهای متعدد، میل به ارتباط فضایی با معابر اطراف خانه از طریق بازشوها و بعضاً ایوان‌ها، نقش برجسته‌ی عنصر ایوان در ترکیب فضاهای داخلی و نیز به دوش کشیدن بخش مهمی از فعالیت‌های روزمره و کمرنگ بودن کلی عنصر هندسه در نگاهی کلان به معماری از ویژگی‌های کالبدی این خانه‌ها هستند. در نگاهی اقلیمی به معماری این خانه‌ها می‌توان فراوانی عنصر چوب به عنوان مصالحی با ظرفیت حرارتی پایین، ایجاد امکان گردش هوا و کوران باد از طریق بازشوهای متعدد و طرح بام‌های سفالپوش و پیش‌آمده به همراه ارتفاع گرفتن کف فضاهای طبقه‌ی پایین این بناها از سطح طبیعی زمین را می‌توان ترفندهایی مناسب جهت مقابله با اثرات مخرب اقلیم پیرپاران و مرتبط منطقه به شمار آورد.

مصالحی به کار رفته در این خانه‌ها متنوع‌اند و چوب، سفال، آجر، خشت، کاهگل، سنگ، گچ و شیشه عمدی این مصالح را تشکیل می‌دهند.

دیگری استفاده می‌کند. او آگاهانه و با مشاهده تمامی جوانب امر، آجر را به عنوان ماده‌ی اصلی بر می‌گزیند و تقریباً در تمامی دوران تاریخ این معماری، بر این تصمیم پا بر جا می‌ماند (حاجی قاسمی و نوایی، ۱۳۹۰، ۱۵۰) و خانه‌های قاجاری گرگان نیز از این قاعده مستثنی نیستند. در میان تمامی نمونه‌های انتخابی، آجر حضوری پرنگ و تعیین کننده دارد و غالباً مصالح اصلی شکل دهنده ساختمان است و بار اصلی ساختار سازه‌ای ساختمان را متتحمل می‌شوند آن‌چه درباره‌ی استفاده آجر در معماری خانه‌های قاجاری قابل مشاهده است این است که در خانه‌های مربوط به دوره‌ی اول و دوم، عموماً تمایل معماران به نمایش عربان آجر در بنا چندان زیاد نبوده و غالباً دیوارهای بیرونی و درونی بنا، با اندودهای مختلف پوشانده شده است، اما با رسیدن به دوره‌ی سوم و در واقع از نیمه‌ی دوران ناصری به بعد، این تمایل تقویت گشته و در اکثر بناهای این دوره، دیوارهایی با نمای آجری و بندکشی‌های سفید مشاهده می‌شود. همچنین آجر، به عنوان مصالح پوشش نهایی کف فضاهای بسته، سرپوشیده (در طبقات پایین) یا باز در تمامی نمونه‌ها حضور دارد. از این میان، آجرهایی که برای پوشش فضاهای باز خانه مانند حیاطها استفاده شده است، دارای کیفیت و پختی متفاوت با آجرهای استفاده شده در کف فضاهای سرپوشیده و بسته هستند تا مقاومت بیشتری در برابر سایش و رطوبت داشته باشند. نقش دیگر آجر در خانه‌های قاجاری، استفاده از آن به عنوان یک عنصر تزئینی است. در میان نمونه‌ها در خانه‌ی تقوی و خراسانی و باقری می‌توان این کاربرد از آجر را دید. بدین ترتیب مشاهده می‌گردد که در گرگان، آجر در شکل دادن به کالبد بنا هم‌آورد چوب و سفال است و نکته‌ی قابل ذکر دیگر این است که استفاده از آجر هرچه به دوره‌های میانی و انتهایی قاجار نزدیک می‌شود بیشتر گشته است.

سنگ: بیشترین کاربرد سنگ در این خانه‌ها، استفاده از آن برای ساخت ازارهای سنگی در حیاطها، لبه‌های حوض و باعچه، پله و کفسازی یا سنگ‌نگاره‌های دیواری برای تزئین بنا بوده که البته مورد اخیر تنها در خانه‌ی شفیعی دیده می‌شود. همچنین نوعی سنگ رودخانه‌ای برای ساخت شالوده‌ی بنا استفاده گشته است. کمیت اندک حضور سنگ در خانه‌های قاجاری گرگان می‌تواند تا حدی معلوم محدودیت منابع آن باشد و تحول خاصی در استفاده از آن مشهود نیست.

چوب: چوب مصالحی رایج و پرکاربرد در خانه‌های قاجاری گرگان است و در کنار آجر، ساختار اصلی این بناها را چوب تشکیل داده است. در خانه‌های هر سه دوره‌ی گرگان این امر کاملاً مشهود است و عناصر ریز و درشت بسیاری در این خانه‌ها، از ستون و تیرهای اصلی (نعل) و فرعی (پلکان) گرفته تا در و پنجه و نرده و تریئنات، چوبی هستند.

بخش فن ساختمان و ویژگی‌های معماری بررسی و تحلیل شده است.

شکل ۱. دورنمای خانه‌ی تقوی از درون خانه‌ی باقری

۲. تمولات در فن ساختمان

فن ساختمان و موضوعات زیرمجموعه‌ی آن، زمینی‌ترین و مادی‌ترین عناصر پیکره‌ی معماری است که ارتباط مستقیمی میان آنها با توانایی‌های فنی غالب و رایج در هر روزگار وجود دارد. البته نباید این نکته را از نظر پنهان داشت که همین پدیده‌ی مادی و زمینی، زمینه‌ی ایجاد و تعریف انواع متفاوتی از شخصیت و کیفیت معماری در سرزمین‌های مختلف شده است. در اینجا به تحولات فن ساختمان در خانه‌های قاجاری گرگان تحت عنوان مصالح ساختمانی و روش‌های ساخت پرداخته شده است.

مصالح ساختمانی: نگاهی کلی به خانه‌های سنتی در ایران نشان می‌دهد که کالبد این خانه‌ها، عموماً از مصالحی ساخته می‌شود که در محیط اطراف خانه در دسترس است و در خانه‌های قاجاری گرگان نیز کم و بیش چنین شیوه ساخته مشاهده می‌گردد. نگاهی موردنی به هر کدام از مصالح رایج، بیانگر آن است:

خشش خام: در هیچ کدام از خانه‌ها، از خشش خام به صورت آشکار و بی محافظت در برابر بارش و عوامل جوی استفاده نشده است. برخی دیوارهای جداکننده‌ی داخلی تماماً از خشش خام ساخته و اندودی از کاهکل و سپس گچ، روی آنها را پوشانده شده است. خانه‌های باقری گرگان و تقوی از این نمونه هستند. نگاهی تاریخی به استفاده از خشش این نتیجه را نمایان می‌سازد که سیر تحول ویژه و تعریف شده‌ای در استفاده از این مصالح به چشم نمی‌آید.

آجر: معمار سنتی از میان مصالح ساختمانی، از آجر بیش از هر ماده‌ی

چوبی به کار رفته است و هیچ نمونه‌ای از استفاده‌ی سازه‌ای برای مصالح فلزی مشاهده نمی‌گردد. بدین ترتیب مصالح فلزی در خانه‌های قاجاری گرگان، به ندرت استفاده می‌شده است.

شیشه: پنجره‌های چوبی و شیشه‌ای، عناصری برجسته در معماری خانه‌های قاجاری گرگان به حساب می‌آیند. حضور و ابعاد این عناصر هرچه به ادوار پایانی عهد قاجار تزدیک شده، با توجه به میل معماران قاجاری به گشايش و سبکي فضا، افزایش يافته است. شیشه که غالباً در ترکیبی از رنگ‌های مختلف در این پنجره‌ها حضور می‌یابد، در تمامی نمونه‌ها دیده می‌شود و بخش مهمی از رنگ موجود در معماری این خانه‌ها، از طریق همین شیشه‌ها تامین می‌گردد. نکته‌ی قابل ذکر این است که میزان کاربرد شیشه در خانه‌های پایانی عهد قاجار نسبت به دوره‌های پیشین بیشتر است و بدین ترتیب میزان شفافیت^۸، نور و سبکي فضا در این خانه‌ها با حرکت به سمت ادوار انتهایی، افزایش می‌یابد.

سفال: این مصالح ساختمانی که مستقیماً در ارتباط با اقلیم پرباران شکل گرفته است، در تمام خانه‌های قاجاری گرگان به چشم می‌خورد و در تمامی ادوار، استفاده شده است. در زمینه‌ی استفاده از این مصالح در خانه‌های قاجاری، تحول و تغییر مشاهده نمی‌گردد. **ملات‌ها و اندودها:** گل، کاهگل، سیمگل، گچ، آهک، گل‌آهک و ساروج رایج ترین ملات‌ها و اندودهای به کار رفته در این خانه‌ها هستند. کاربرد ملات‌های با پایه‌ی آهک مانند گل‌آهک و ساروج، با توجه به سازگاری و مقاومت بیشتر آنها با رطوبت، بیشتر مشاهده می‌گردد و سیمگل نیز تقریباً چنین وضعی دارد. باقی موارد در تمامی نمونه‌ها دیده شده و تحول خاصی در حضور یا عدم حضور آنها در ساختمان به چشم نمی‌خورد.

روش‌های ساخت

روش ساخت یک بنا، اگرچه که موضوعی کاملاً ساختمانی است، اما تاثیر مهمی بر کیفیات معماری بنا دارد. در خانه‌های قاجاری گرگان، دو روشن ساخت متفاوت و رایج به وجود داشته است. هردو روش مذبور پیش از عهد قاجار نیز در ساخت اینیه‌ی مختلف وجود و حضور داشته‌اند و در واقع می‌توان با نگاهی کلی به شیوه‌ی ساخت این بناها به عنوان نمایندگان اینیه‌ی مسکونی دوران قاجار، چنین اذعان داشت که در این دوره روشن ساخت نوینی به روشن‌های پیشین اضافه نگردیده است.

روش اول استفاده از سقف تیرپوش و دیوارهای باربر است که در سقف میانی تمام بناهای انتخابی مشاهده می‌گردد. روش دوم استفاده از دیوارهای باربر و سقف خربایی است که سقف نهایی تمام نمونه‌های موردنی در گرگان، از جنس سقف شیبدار سفالپوش با سازه‌ی خربایی

در خانه‌های قاجاری موضوع پژوهش، چوب در دو نقش عمدۀ ظاهر می‌گردد: نقش اول نقش سازه‌ای چوب در این خانه‌ها است و هر دو خاصیت مقاومت فشاری و مقاومت کششی این عنصر، مورد توجه و استفاده معماران قرار گرفته است. اما نقش دوم که بیشتر نقشی غیرسازه‌ای است و تمامی درها و پنجره‌ها و درگاهها و نیز اکثر نرده‌ها و کفسازی‌های طبقه‌ی بالا در نمونه‌های انتخابی چوبی هستند. تنوع قابل توجهی در فرم و ابعاد و نحوه گشايش درها و پنجره‌های چوبی در این خانه‌ها مشاهده می‌گردد و در تمامی دوره‌های معرفی شده، چوب بدین منظورها کاربرد قابل توجهی داشته است. همچنین پله‌های چوبی بعضاً بخشی از ارتباطات عمودی لازم در ساختمان را پوشش داده اند.

نگاهی کلی به حضور عنصر چوب در خانه‌های قاجاری مورد پژوهش، این نتیجه را می‌رساند که استفاده از چوب در نقش‌های غیر سازه‌ای، فارغ از دوره‌ی تاریخی خانه‌ها، کاملاً رواج داشته است و تنها فرم و ابعاد عناصری نظیر پنجره و در، در این ادوار دستخوش تغییر شده است. اما در نگاه به حضور چوب به عنوان عنصری سازه‌ای، چنین دریافت می‌شود که در تمامی ادوار، چوب عنصر اصلی در شکل‌گیری سازه‌ی ساختمان‌ها بوده است. نکته‌ی قابل ذکر دیگر درباره‌ی کاربرد چوب این است که در گرگان، استفاده از چوب‌های خارجی در میانه و اواخر سلسله‌ی قاجار رواج یافته است. مطالعات انجام شده^۹ نشان می‌دهد که در برخی از خانه‌های قاجاری مانند باقری و تقوی، چوب‌های روسی که با کشتی از طریق بندرگز وارد می‌شدند به کار رفته است.

شکل ۲. کاربرد وسیع چوب در خانه‌ی باقری

مصالح فلزی: استفاده از مصالح فلزی در تمامی نمونه‌ها، استفاده‌ای محدود و فرعی بوده است. فلزاتی مانند برنج، آهن و فولاد غالباً در این بناها برای ساخت یراق آلات درها و پنجره‌ها و میخ و اتصالات عناصر

جریان زندگی در فضاهای باز، سرپوشیده و بسته

نمونه‌های انتخابی، آشکار می‌سازد که بسیاری از فعالیت‌های زندگی، مانند حرکت، مکث، نشستن، استراحت، غذاخوردن، خوابیدن، پذیرایی از میهمان، خلوت کردن و برپایی برخی آداب و آئین‌ها، به همان قوت و قدرتی که در فضاهای بسته‌ی خانه بوده، در فضاهای سرپوشیده و باز در موقع مختلفی از سال نیز اتفاق می‌افتد و چه بسا فعالیت‌هایی بیش از اینها مانند رفتن به محضر طبیعت، اختصاص به فضاهای سرپوشیده و به ویژه باز داشته است.

در نگاهی کلی می‌توان گفت با تمايل معمaran از درونگرایی به بروونگرایی آن هم بیشتر به سمت معابر اطراف بنا، از اهمیت فضای باز در این خانه‌ها به تدریج کاسته شده است. در خانه‌های گرگان به دلیل قرار گرفتن در اقلیم مطروب، در تمامی ادوار فضاهای سرپوشیده‌ای مفصل و البته ساده و تقریباً بدون تزئین دیده می‌شود. در این شهر تغییر قابل توجهی در کمیت و کیفیت این فضاهای سرپوشیده در طول دوره‌ی قاجار مشاهده نمی‌گردد.

شکل ۴. فضای سرپوشیده در خانه‌ی باقري

حریم و سلسله مراتب مرکتی از بیرون به درون

در کالبد خانه‌های ایرانی مفهوم «حریم» جایگاه ویژه‌ای دارد و درجهات مختلفی از حریم و قلمرو، برای سازگاری بنا با جهان‌بینی و

است. در خانه‌های قاجاری گرگان این شیوه‌ی ساخت در هر سه دوره‌ی تعریف شده دیده شده و حتی روش‌های اجرای آن نیز در این دوران تفاوت قابل توجهی پیدا نکرده است.

تمولات در ویژگی‌های معماری

در یک نگاه کلی و در مقایسه‌ی میان خانه‌های انتهای دوران قاجار با خانه‌های ابتدای همین دوران، مشاهده‌ها و حتی یکسانی‌های قابل توجهی به چشم می‌خورد. در اینجا به موارد عمده و قابل ذکر از کیفیات معماری و تحولات کالبدی آنها اشاره شده است.

دروونگرایی و بروونگرایی و کیفیت استقرار در بسته

برای بررسی تحولات مربوط به درونگرایی و بروونگرایی و با توجه به رواج سنت درونگرایی در ساخت خانه‌های ایرانی، می‌توان بر اساس سه ویژگی یعنی «نشستن فضای باز در میان فضاهای سرپوشیده و بسته»، «جانمایی بیشتر بازشوها به سمت حیاط» و «حضور تزئینات در درون بنا و نبود یا کمبود آن در جداره‌های خارجی» به بررسی درونگرا بودن یا نبودن خانه‌های مورد نظر و سیر تحول تاریخی آن پرداخته شود. بروونگرایی موجود در خانه‌های قاجاری گرگان درواقع حاصل نوع فرهنگ و روابط اجتماعی مردم منطقه و نیز الزامات محیطی و اقلیمی است و در ارتباطات برجسته‌ی فضاهای داخلی با معابر اطراف از طریق بازشوها متعدد و نیز فضاهای سرپوشیده‌ی رو به معبر قابل مشاهده است. نگاهی به نمونه‌های مورد پژوهش نشان داده که میل به بروونگرایی در خانه‌های دوره‌ی دوم و سوم افزایش یافته است برای مثال در خانه‌ی تقوی، قسمتی از بنا کاملاً با الگوی کوشک و در میان فضای باز ساخته که همین اتفاق در خانه‌ی کبیر از دوره‌ی سوم نیز مشاهده می‌گردد.

شکل ۳. بازشوها رو به معبر در خانه‌ی تقوی

پایین است. نگاهی کلی به فضاهای بیرونی و اندرونی در مجموع نمونه‌ها حاکی از میل به کمزنگ‌تر شدن این تفکیک در میانه و انتهای دوره‌ی قاجار و همچنین گرایش به تفکیک ارتفاعی بیشتر از تفکیک سطحی است.

پرداختن به طبیعت

برخورداری فراوان شهر گرگان از عناصر طبیعت یعنی آب و گیاه، منجر به بی توجهی یا بی نیازی مردم نسبت به طبیعت در درون خانه‌ها نشده است. حضور پررنگ طبیعت اگرچه در حضور یا عدم حضور عناصری مانند تزئینات تاثیرگذار است، اما در همین شهر نیز حیاط خانه‌ها پر از گیاه و آب است. در بسیاری از موارد حضور این عناصر در خانه‌ها بر اساس هندسه‌ای مشخص نیست و بعضاً در مواردی مانند خانه‌ی باقری به صورت نامنظم در حیاط پراکنده شده‌اند. این مورد نیز از مواردی است که تحول ویژه‌ای در میان خانه‌های قاجاری ادار مختلف در آن مشاهده نمی‌گردد.

هندسه

در الگوی سنتی خانه‌ی ایرانی به ویژه در مناطق مرکزی فلات ایران، کالبد خانه به لحاظ شکلی از یک نظام درونی و آشکار و از پیش‌اندیشیده برخوردار است. این نظام درونی که به آن «هندسه» لقب داده اند در نگاه به کلیت کالبد یک خانه چندان پررنگ نیست اما در نگاه به زیر مجموعه‌های کالبد معماری مانند حیاط، نما، اتاق، سقف، در و نرده و حتی تزئینات به شکلی آشکار خودنمایی می‌کند. این هندسه از طریق «انتظام مرکزی»، «تقارن»، «تکرار» و «محورهای متقاطع» در سراسر کالبد خانه جاری و ساری می‌گردد و وجود نوعی تناسبات عددی در معماری خانه نیز به واقع محصول همین هندسه است. اما هندسه در خانه‌های قاجاری گرگان حضوری کمزنگ دارد. اکثر حیاطهای موجود در این خانه‌ها فاقد انتظام هندسی و تقارن در سطح هستند و تنها در نمای تک جبهه‌های حیاط نشانه‌هایی از هندسه به چشم می‌خورد. همچنین وجود ریز فضاهای هندسی در این خانه‌ها مانند اتاق‌ها، به نسبت آنچه در شهرهای دیگر به ویژه شهرهای کویری مشاهده می‌گردد کمتر است. موضوع دیگری که بر کمزنگ بودن هندسه در خانه‌های گرگان تاثیر می‌گذارد، کمی تزئینات در این خانه‌ها است زیرا بخش مهمی از نمود حضور هندسه در معماری مربوط به تزئینات است و با نبود یا کمی تزئینات، نقش کلی هندسه در شکل‌گیری کالبد بنا کمزنگ می‌شود. نکته‌ی قابل ذکر در این مورد این است که در خانه‌ی کبیر و بخشی از خانه‌ی تقوی که در اوخر دوره‌ی قاجار ساخته شده‌اند، پلان و جزئیات نما کم و بیش دارای هندسه‌ی برجسته‌تری نسبت به

سبک زندگی ساکنان تدارک دیده شده است. وجود «سلسله مراتب فضایی» حساب شده برای ارتباط حرکتی و بصری از بیرون به درون یکی از نمودهای اهمیت حریم در خانه‌ی ایرانی است. تقسیم فضای درون خانه به فضای مخصوص خانواده یا «اندرونی» و فضای عمومی یا «بیرونی» و همچنین نبود یا کمبود «ارتباط بصری» از فضاهای درونی از طریق بازشوها به معبر بیرون خانه، نمودهای دیگر این اصل هستند که البته بیشتر در خانه‌های مناطق مرکزی ایران دیده می‌شوند. میزان درجه‌ی درونگرایی و بروونگرایی در این بنایا ارتباط مستقیم با کیفیت حرایم مختلف در آنها دارد، بدین معنی که هرچه میل به سمت درونگرایی بیشتر باشد حرایم‌های موجود قوی‌تر و سخت‌گیرانه‌تر تعریف می‌گردد. همچنین دو موضوع با اهمیت در بحث حریم مطرح است: موضوع اول مساله‌ی ورودی‌ها و سلسه مراتب دسترسی و موضوع دوم مساله‌ی حریم درونی خانه‌ها یا همان تفکیک فضای «اندرونی» و «بیرونی» است. ورودی‌ها در تعیین نحوه ارتباط بیرون و درون، سلسه مراتب دسترسی و به تبع آن پررنگ یا کم رنگ بودن حریم، عناصری تاثیرگذار هستند. درباره‌ی ورودی در خانه‌های قاجاری گرگان باید به این نکته اشاره کرد که در هیچ کدام از این خانه‌ها از جمله دو خانه‌ی تقوی و باقری که جمعاً ۱۰ ورودی دارند، ورودی‌ها پیچیده و مفصل نیستند. از ورودی‌هایی که مستقیماً به حیاط اصلی خانه باز می‌شوند تا ورودی‌هایی که به یک حیاط واسطه و کوچک می‌رسند و همچنین نوع سوم ورودی که در بقیه‌ی خانه هم وجود دارد، یعنی ترکیب سردر و در و دلان، در این میان دیده می‌شود. نکته‌ی دیگر این که وجود این ورودی‌ها در بنای‌های مختلف این شهر در ادوار مختلف قاجار نشانگر عدم تحول تاریخی این فضاهای است و با توجه به ترکیب بروونگرایی و درونگرایی در خانه‌های این شهر، ورودی‌ها نیز به هیچ‌وجه سخت‌گیرانه و مفصل و پیچیده نیستند. تقسیم فضای درون خانه به فضای مخصوص خانواده یا «اندرونی» و فضای عمومی یا «بیرونی»، موضوع دیگری است که در مبحث حریم مطرح می‌گردد. این نوع از تفکیک فضای کم و بیش در اکثر نمونه‌های انتخابی به چشم می‌خورد اما شدت و ضعف آن و نیز الگوی تفکیک متنوع و گوناگون است. تقسیم فضاهای خانه به اندرونی و بیرونی غالباً هم در سطح و هم در ارتفاع اتفاق می‌افتد. تفکیک در سطح در خانه‌های بزرگ و دارای بیش از یک حیاط مانند تقوی و باقری، عموماً روشی غالب و رایج است. در این روش دست کم یک حیاط برای هر کدام از این بخش‌ها نقش محوری بازی می‌کند و فضاهای مرتبط با آن بخش در حاشیه‌ی آن قرار می‌گیرند. تفکیک در ارتفاع از طریق قرار دادن فضاهای مربوط به خانواده در طبقات فوقانی و فضاهای عمومی یا بیرونی در طبقه‌ی

فرد از تنشیبات را به دست آورد. تعابیری مانند تنشیبات زیبا، هنرمندانه، خلاقانه و سنجیده، عباراتی هستند که فاقد ارزش آکادمیک می‌باشند و قابل تحلیل و بررسی و سپس نقد نیستند، چون کاملاً بر اساس احساس و دریافت و سلیقه‌ی گوینده بیان شده‌اند و ممکن است با سلیقه‌ی فرد دیگری تغییر کنند. بررسی کالبد خانه‌های قاجاری گرگان این نتیجه شده که تنشیبات عددی ثابت و پر تکراری در این خانه‌های قاجاری مشاهده نگردید و بنابراین، تفاوت‌های بسیاری را که میان این تنشیبات در یک دوره و همچنین در مقایسه با دوره‌ای دیگر مشاهده می‌گردد، نمی‌توان به حساب سیر تحولی خاص گذاشت.

شکل ۵. تزیینات نقاشی و خط روی عناصر چوبی در خانه‌ی خراسانی

اشکال

اشکال مورد استفاده در معماری خانه‌های ایرانی غالباً ساده هستند و به صورت کامل در بنا حضور پیدا می‌کنند. غالباً بزرگترین و اصلی‌ترین شکل موجود در این خانه‌ها، شکل حیاط یا حیاط‌های بنا است که در اکثر موارد یک مستطیل کامل است که در نظم بخشیدن و برقراری قواعد هندسه در بنا نقش مهمی ایفا می‌کند، اما خانه‌های گرگان در این مورد استثنایاً هستند به طوری که شکل مستطیل در حیاط‌های این خانه‌ها الزاماً شکل غالب نیست و در موردی مانند خانه‌ی باقری، از هفت حیاط کوچک و بزرگ بنا حتی یکی هم مستطیل کامل نیست و بنها با آزادی و بدون درگیرشدن با زاویه‌ی قائمه در کنار هم نشسته‌اند. البته مواردی مانند خانه‌های امیرلطیفی و کبیر هم وجود دارد که در حیاط از شکل مستطیل کامل تبعیت شده و نکته‌ی دیگر این که این اتفاق در گرگان فارغ از دوره‌ی تاریخی شکل گرفته است.

قوس جناغی، فرم پر تکرار دیگری است که البته تنها در نما می‌توان آن را مشاهده کرد و اثری از آن در پلان خانه‌ها به چشم نمی‌خورد

بناهای ابتدایی و میانی قاجار هستند.

تزیینات وابسته به معماری

تزیینات وابسته به معماری نقشی بسیار مهم در آفرینش فضا و انتقال خواسته‌های معماران به مخاطبان دارد. در خانه‌های قاجاری گرگان، تزیینات وابسته به معماری چندان حضور پرنگی ندارند و عمده‌ی تزیینات موجود در این خانه‌ها مربوط به بازشوها، نرده‌ها و برخی عناصر چوبی زیر طره‌ی سقفها است. تقریباً جداره، سقف و کف تمام اتاق‌ها در نمونه‌های موردي ساده و صاف و بدون تزئین هستند. همچنین نوعی از خطاطی و نقاشی روی چوب در خانه‌های دوره‌ی اول و دوم گرگان نظیر خانه‌های خراسانی و شفیعی و تقوی دیده می‌شود که نگارش اشعار، آیات قرآن و ترییں آنها موضوع این تزیینات است. شیشه‌های رنگی در قسمت بالایی بازشوها و در نقشی هندسی یا گیاهی به چشم می‌آیند و نرده‌های چوبی و حفاظه‌ای بازشو در طبقات بالا غالباً دارای تزیینات و نقوشی ساده هستند. در این شهر می‌توان مشاهده کرد که تحول قابل لمسی در میزان و الگوی تزیینات در طول ادوار قاجار رخ نداده و کم و بیش مختصات تزیینی این بناها مانند هم است. درباره‌ی علل و دلایل این نوع از حضور تزیینات در خانه‌های قاجاری گرگان می‌توان اشاره کرد که به دلیل آب و هوای مرطوب و شرجی این شهر، اصولاً بخش مهمی از زندگی در فضای باز و خارج از خانه اتفاق می‌افتد و نقش فضای باز و سرپوشیده در بسیاری از موارد در به دوش کشیدن بار زندگی از فضای بسته پرنگ است. همچنین وجود طبیعتی بسیار غنی و زیبا و چشم نواز در بیرون خانه است که شاید ایجاد عناصر تزیینی که بخش مهمی از آن، الگو گرفته شده از همین طبیعت است را بدون توجیه می‌کند. درباره‌ی تحول حضور تزیینات در این خانه‌ها شاید تنها مورد قابل اشاره کاسته شدن از نقاشی‌ها و خطاطی‌های زیر طره‌ی بامها در میانه و انتهای دوران قاجار است. برخلاف تحولاتی که در تزیینات وابسته به معماری در خانه‌های مناطق مرکزی ایران رخ می‌دهد، در تزیینات خانه‌های گرگان نشانه‌ای از تصویرگری کردن انسان و جانوران یا اشیاء، وسائل زندگی و همچنین تصویرگری روایات یا حماسه‌ها و نیز حضور رنگ‌های جدید مشاهده نمی‌گردد.

تناسبات

در موضوع تنشیبات عددی در معماری ایران، متأسفانه روش شناخته شده و قابل تعریفی برای شناخت و تحلیل تنشیبات احتمالی موجود در آثار معماری تاریخی ایران یافت نمی‌شود و در بسیاری از اظهار نظرها، تنها می‌توان اشاراتی حسی و مبتنی بر سلیقه و دریافت یک

از دو طرف به حیاط راه دارند و در هر طرف سه در، واسطه ای ارتباط میان آنها و فضای سرپوشیده یا باز است. در بررسی سیر تحول اتاق‌ها در خانه‌های قاجاری، مورد آشکار و برجسته‌ای از تحول در معماری این نوع فضا مشاهده نگشت و تنها مورد قابل ذکر درباره اتاق‌ها، وجود اتاق چهاردری در این بناها است که در خانه‌های قاجاری شهرهای دیگر نادر است.

بازشوها: میل به افزایش ابعاد و اندازه‌های بازشوها در خانه‌های قاجاری گرگان به ویژه در دوره‌ی دوم به بعد مشهود است. این اتفاق می‌تواند حاکی از میل معماران خانه‌های قاجاری به برقراری هرچه بیشتر ارتباط میان بیرون و درون و در نتیجه کشاندن نور طبیعی بیشتر به داخل بنا باشد. استفاده از ارسی‌های بزرگ در خانه‌ی کبیر که مربوط به اوآخر عهد قاجار است نشانه‌ای از همین ادعاست.

در بناهای گرگان که به واسطه‌ی سازه‌های خرپایی و تیرپوش، نیازی به استفاده از این نوع قوس در آنها نبوده، باز هم حضور این قوس در نماها بدون این که نقشی سازه‌ای داشته باشند مشاهده می‌گردد. همچنین شکل دایره و نیم‌دایره در این معماری حضور دارند. دایره در پلان این خانه‌ها، تنها در شکل باعچه‌هایی کوچک مانند خانه‌ی باقری دیده می‌شود، اما در نمای خانه‌ها غالباً به صورت قوس نیم‌دایره به چشم می‌خورد. اشکال منتظم دیگری مانند هشت ضلعی، در این معماری حضور دارند و در موضعی مانند حوض، باعچه و همچنین به تعداد بسیار زیاد در عناصر تزئینی مشاهده می‌شوند. شکل بیضی نیز به صورت بسیار نادر و تنها در یکی از حوض‌های خانه‌ی باقری استفاده شده است.

سایر موضوعات

جز مواد ذکر شده که عمدتاً کلی و کلان هستند، مواردی خردتر در معماری خانه‌های قاجاری گرگان و عناصر وابسته به آن قابل مشاهده و بیان است.

پله: نگاهی به نمونه‌های انتخابی، نشانگر عدم وجود تحولی خاص در جایگاه و ابعاد و طرح پله و پلکان در این خانه‌ها است. در این خانه‌ها مانند شیوه‌ی سنتی ساخت خانه تا پیش از عهد قاجار، پله به عنوان فضایی با خاصیت کاملاً عملکردی و غالباً دور از دید، در کنچه‌ی یا موقعیت‌های کم اهمیت از بنا استقرار یافته است و به واسطه‌ی ارتفاع زیاد هر پله، مجموع پله‌ها فضایی بسیار محدود را در سطح اشغال می‌کند. اگرچه همزمان با همین بناها در معماری برخی از خانه‌های قاجاری در شهرهای دیگر نظیر تهران و تبریز، تحول و دگرگونی برجسته‌ای در این عنصر معماري رخداد و پلکان جایگاهی بسیار متفاوت از پیش یافت، اما در گرگان هیچ نشانی از تحول در این عنصر مشاهده نمی‌گردد.

اتاق: پر تکرارترین نوع فضای بسته در خانه‌ها، فضای اتاق است که در الگوی سنتی هم به لحاظ ابعاد و هم به لحاظ کیفیت معماری دارای انواع مختلفی است. سه‌دری، پنجه‌دری، هفت‌دری، تالار، سفره‌خانه، گوشواره، شاهنشین و طنبی، انواع مختلفی از اتاق به حساب می‌آیند. این فضاهای که عموماً نامی برگرفته از ویژگی‌های معماری خود دارند (مانند سه‌دری)، به لحاظ عملکردی، کارکردهای مختلفی از فعالیت‌های زندگی را در خود جای می‌دهند و براساس موقعیت زمانی یا فصلی، ممکن است این کارکردها دگرگون شود. در میان انواع اتاق در خانه‌های قاجاری گرگان، پر تعدادترین سه‌دری است، اتاقی که توسط سه در به ایوان یا فضای حیاط را پیدا می‌کند و البته عموماً این اتاق‌ها

شکل عارضی چهاربخشی در خانه‌ی کبیر^۹

نتیجه گیری

نگاهی به بررسی‌های به عمل آمده در حوزه‌ی تحولات کالبدی موارد زیر را برای ما آشکار می‌سازد:

- در زمینه‌ی فن ساختمان تقریباً هیچ نوع تحول برجسته‌ای در طول دوران قاجار مشاهده نمی‌گردد. شاید تنها موارد قابل اشاره، افزایش تمایل به کاربرد و نمایش آشکار آجر و نیز حضور مختصر چوب رویی در بخش‌هایی از این خانه‌ها است. برخلاف خانه‌های قاجاری شهرهای دیگر نظیر تهران، تبریز و اصفهان که رواج یافتن سازه‌های خرپایی و تیرپوش به جای سازه‌های گنبدی تحت تاثیر روش‌های رایج در اروپا، تحولی برجسته در آن شهرها به حساب آید، به دلیل رواج همین دو

دیدگاه کهن، بخش بزرگتری از جریان زندگی خارج از خانه شکل می‌گرفت و فعالیت‌های اجتماعی و تبدیل شدن به یک «شهروند»^{۱۲}، نیازمند ارتباط بیشتری از درون خانه با دنیای بیرون بود. در سبک زندگی جدید، دنیای بیرون از خانه به لحاظ اجتماعی واجد جذابیت‌هایی می‌گردد و دیگر مانند سبک سنتی زندگی نیاز به تقسیک جدی آن از دنیای درون خانه نیست. البته باید دانست که تا قبل از دوران قاجار و در همان سبک سنتی نیز، وجود جذابیت‌های طبیعی در دنیای بیرون و همچنین شرایط اقلیمی شهر، باعث ایجاد نوعی بروونگرایی در کالبد خانه‌ها شده، اما شرایط جدید مایه‌ی تشدید این میل به بروونگرایی در کالبد خانه‌ها شد.

- نکته‌ای که نباید از نظر پنهان داشت، وجود تنوع بسیار در میان خانه‌های گرگان حتی در یک دوره از ادوار قاجار است. شکل گرفتن نوعی معماری نیمه شهری-نیمه روستایی در این خانه‌ها با ترکیبات فضاهای باز و بسته‌ی آزاد و بدون درگیر شدن جدی با زیرساخت‌های نظم بخشی مانند هندسه و تناسبات، از علل وجود چنین تنوعی است. جدول ۳، نگاهی کلی به تحولات کالبدی در این خانه‌ها را نمایش می‌دهد.

شکل ۷. آرایش غیرمتقارن و آزاد با چشیده‌ها و حوض در خانه‌ی تقوی

روش حتی پیش از قاجار در گرگان و ادامه‌ی آن در این دوران، تحولی در روش‌های ساخت در عهد قاجار قابل مشاهده نیست و شاید این نشان دهنده‌ی عدم نیاز یا عدم تمایل معماران گرگانی به تجربه‌های جدید ساختمانی باشد.

- در ارتباط بنا با طبیعت، به راستی تحولی قابل اشاره به چشم نمی‌خورد. گویی طبیعت و تعاریف آن در تمام این دوران بدون تغییر و تحول خاصی در چشم پیدیده‌وندگان این خانه‌ها حضور داشته است و تغییری در نقش و جایگاه این عنصر مهم در معماری نداده‌اند.

- در باب هندسه‌ی تنها مورد قابل اشاره گرایش بسیار خفیف به هندسی کردن فضاهای بسته در خانه‌های انتهایی عهد قاجار است. نکته‌ی قابل توجه این است که در شهرهای دیگر به ویژه در فلات مرکزی ایران، عموماً نقش هندسه‌ی در طول دوران قاجار کم رنگ‌تر شده و در گرگان خلاف آن رخ داده است که می‌توان آن را حاصل ساده کردن پلان‌ها و اشکال موجود در خانه‌ها و حرکت از ترکیبات فضایی نسبتاً آزاد به سوی ترکیبات منظم دانست.

- اگرچه تزئینات حضوری بسیار کم رنگ در خانه‌های قاجاری گرگان دارند، اما حذف تدریجی تزئینات مختصر خطاطی و نقاشی در خانه‌ها، شاید به نوعی محصول کاربردی‌تر شدن اندیشه‌ی معماران و خروج آنها از دنیای نمادها و نشانه‌ها به سمت واقع گرایی باشد.

- بر جسته‌ترین تحولات کالبدی در این خانه‌ها عبارتند از میل به افزایش درجه‌ی بروونگرایی و به تبع آن سبک‌تر شدن میزان حریم‌های موجود در فضا، افزایش تعداد و اندازه‌ی بازشوها و نیز بیشتر شدن ارتباط بیرون و درون بنا است. این تحولات کالبدی که لازم و ملزم یکدیگرند، بیش از آن که محصول خلاقیت معماران و سازندگان بنها باشد، برخاسته از نوگرایی و وقوع گشایش‌ها و تحولات موجود در جامعه‌ی قاجاری است که از آن جمله می‌توان به میل به ارتباط بیشتر خانواده با جامعه و افزایش نقش و حضور افراد در فعالیت‌های اجتماعی اشاره کرد. در روزگار قاجار، آشنایی مردم با اندیشه‌های نو، به مرور بر نوع نگرش آنان بر جهان‌بینی و به تبع آن بر احکامی که جهان‌بینی در زندگی ساری و جاری می‌کند تاثیر گذارد و مایه‌ی ایجاد تغییراتی در آن شد. تغییر «سبک زندگی»^{۱۳} و خروج تدریجی از دنیای «سنت‌گرایی»^{۱۴}، محصول همین تحولات بود. در شهری مانند گرگان که مردمان آن به نوطلبی شهراهاند، در سبک زندگی تغییراتی رخ داده است که دقیقاً توانسته بر معماری خانه‌ها تاثیر گذارد و آنها را متحول سازد. در سطح کلان، آنها در خانه‌های جدید خود، نوعی دیگر از ارتباط با جهان بیرون را طلب می‌کرند که با الگوی ارتباط مردمان سنتی با جهان بیرون تفاوت بسیار داشت. در این دیدگاه نو نسبت به

پی‌نوشت‌ها

۱. از ۱۲۱۰ تا ۱۳۴۴ هجری قمری

۲. برای مثال می‌توان به سینما، نمایش خانه، بانک و هتل اشاره کرد که از دوران حکومت ناصرالدین شاه ساختن آنها در پایتخت و شهرهای بزرگ آغاز گردید.

3.Groat, Linda N.

جدول ۳. بررسی کلی تحولات کالبدی

موضوع	دوره‌ی تاریخی	تحول کالبدی	نشانه‌های موجود در معماری بنا
مصالح	دوم و سوم	استفاده‌ی بیشتر از آجر کاربرد محدود چوب وارداتی	پیدا آمدن الگوی کوشک در خانه‌ها تغییر مختصر در پوشش کف فضاهای داخلی
روش‌های ساخت	-	تحول محسوسی مشاهده نمی‌گردد	-
درونگرایی و برونگرایی و کیفیت استقرار در بستر	دوم و سوم	میل به افزایش درجه‌ی برونگرایی	هرآین زندگی در فضاهای باز، سرپوشیده و بسته
حریم و سلسه مراتب حرکتی از بیرون به درون	سوم	کاسته شدن از اهمیت فضای باز در طرح خانه‌ها	رهای شدن بخش‌های قابل توجهی از حیاط بدون داشتن طرح مشخص
هنریه	دوم و سوم	سبکتر شدن میزان حریم‌های موجود در فضا	ساده شدن ورودی‌ها و فرآیند ورود به بنا افزایش کمیت بازشوها به سمت معتبر ساخت بالکن‌های رو به معابر اطراف بنا
پرداختن به طبیعت	-	تحول محسوسی مشاهده نمی‌گردد	-
هنریه	سوم	افزایش اندازه میل به هندسه	ساده و منظم شدن فضاهای بسته
تزئینات وابسته به معماری	سوم	کاهش نقش تزئینات در شكل دهنده به فضا	حذف تدریجی تزئینات خطاطی و نقاشی
تناسبات	-	تحول محسوسی مشاهده نمی‌گردد	-
اشکال	-	تحول محسوسی مشاهده نمی‌گردد	-
بازشوها	دوم و سوم	افزایش میل به سپکسازی فضا و حضور نور افزایش میل به ارتباط بین بیرون و درون	افزایش کمیت بازشوها به سمت معتبر بزرگتر شدن بازشوها در داخلی

11.Traditionalism

12.Citizen

فهرست مراجع

4.Wang, David

۵. با جستجویی ساده در پایان نامه‌های دکتری و کتاب‌های منتشر شده درباره‌ی معماری ایران درمی‌یابیم که تعداد اندکی از آنها به مستقیماً به پژوهش پیرامون معماری خانه پرداخته‌اند.

۶ بزرگ‌ترین و شناخته شده ترین این خانه‌ها خانه‌ی باقری است و یک پایان نامه کارشناسی ارشد مرمت و یک پروژه‌ی دانشجویی مربوط به دوره‌ی کاردانی معماری، تنها منابع دانشگاهی موجود درباره‌ی این خانه‌ی فارجاری هستند. هم چنین گزارشی درباره‌ی آسیب‌شناسی این مجموعه توسط کارشناسان اداره میراث فرهنگی استان گلستان در سال ۱۳۸۲ تهیه شده که در آن اشاره‌ای به سیر تدوین بنای نگردیده است.

۷. مطالعات شرکت «معماری و مرمت کهن دز» در طرح مرمت خانه‌ی باقری گرگان.

8.Transparency

۹. مأخذ: آرشیو مدیریت میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان گلستان

۱. ستوده، متوجه. (۱۳۷۷). از آستارا تا استارباد (جلد پنجم). تهران: انتشارات انجمن آثار و مفاخر فرهنگی.
۲. قائمی، رمضانعلی. (۱۳۸۷). گرگان. تهران: انتشارات دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
۳. قاسمی سیچانی، مریم؛ و معماریان، غلامحسین. (۱۳۸۹). گونه شناسی خانه دوره قاجار در اصفهان. هویت شهر. ۷. ۸۸-۹۴.
۴. قلیچخانی، بهنام. (۱۳۹۱). رویکردی تحلیلی به سیر تحول خانه‌ی ایرانی در عهد قاجار. پایان نامه‌ی دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، تهران.
۵. گروت، لیندا؛ و دیوید وانگ. (۱۳۸۶). روش‌های تحقیق در معماری. علیرضا عینی فر، مترجم. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.

10.Life Style

۸. Qelichkhani, B. (2012). Historical Evolution of Qajar House of Baqeri in Gorgan. *International Journal of Architecture and Urban Development*, 2(2), 15-24.
۶. معطوفی، اسدالله. (۱۳۷۴). استرآباد و گرگان در پست تاریخ ایران. مشهد: انتشارات درخشش.
۷. نوابی، کامبیز؛ حاجی قاسمی، کامبیز. (۱۳۹۰). خشت و خیال: شرح معماری اسلامی ایران. تهران: انتشارات سروش.

